

di na drugi svet, pač pa jo primaha tu pa tam kateri na ta svet. — Na Slomu je hud vihar podrl starodavno lipo. Je pač doslužila, a na njenem prostoru bo zrastle druga. — Dokaž šolskih izletnikov nas je letos posetilo, pa bi še bilo za drugi zrak, postrežbe in zanimivosti dovolj. Pridite!

Kostivnica niže Boča. Letos je Boč dobil razgledni stolp (18 m visok). Na predvečer je bil stolp razsvetljen, v nedeljo, dne 22. junija je nešteto občinstva prihitelo na Boč. Ob 10. uri je bila služba božja v cerkvi sv. Miklavža. Sveto mašo je daroval g. Cilenšek, pridigal pa je g. prof. Rezman, kako je ustanovitelj sv. Cerkve Kristus rad zahajal na gore. Med sveto mašo je igrala godba »Drava«. — Od cerkve sv. Miklavža do vrha Boča se je vili sprevod ljudstva. nakar se je vršila ob 12. uri blagoslovitev in otvoritev stolpa. Govorniki g. Cilenšek, g. Rezman in g. Verk so v krasnih besedah poveljevali lepoto naše zemlje, ljudstvo pa je vzklíkalo živijo kralju in slovenskemu narodu. Raz stolpa so si potem ljudje tekom dneva ogledovali krasoto spodnje Stajerske. S stolpom je Boč veliko pridobil ter je postal krasna razgledna točka, ki kliče: »Kvišku srca k Bogu«

PRIJATELJ, molitvenik za moše je izšel. Zelo prav je, da imajo tudi moše svoj molitvenik. Posebne prošnje in posebne molitve, kakor tudi posebna premišljevanja so za moše potrebna. Želimo, da bi se molitvenik vsem mošem prav prikupil. Cena mu je: rdeča obreza Din 16.—, zlata obreza Din 20.— in se naroča v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Koroška cesta 5 in Aleksandrova cesta 6.

Kako si pomagajo maročanski paše do premoženja?

Sultan severno afriške pokrajine Maroko, ki se mudi baš sedaj že dalje časa na Francoskem, nima nikakega vpliva na južnem delu svoje dežele. Bolj bolehen mož je in kaže bore malo zanimanja za svoje rodovitne pokrajine, kamor pride zelo redko. Veliko večjo moč, da največjo v Maroku, s katero mora tudi računati francoska vlada, ima paša v Marakešu: Si-Hadž-Thamie Glawie, nekronani maročanski kralj. On je odstavil sultana Mulai

Habida, katerega je poprej ščitil, in porinil v ospredje Francozom prijaznega očeta sedanjega sultana Mulai Jusufa. Francoska uprava se trudi, da je s tem možem v dobrih odnosih. Francozi nočejo nalašč videti in ne slišati, kaka nasilja uganja paša, ki govori boljše francoski nego arabski in nastopa vsako leto štiri mesece v evropski obleki v Vichy ali v Parizu.

Paša Si-Hadž-Thamie Glawie je doma vladar strahu in trepetu. Bogataši se ga bojijo, vsakdo ga sovraži in oprijeto se ga je ime »pes«, vendar nikdo mu ne upa oporekati ali se zoperstaviti njegovim poveljem. Celo njegovo vladanje je pozidano na ropu ter zahrbtnosti. Njegovo ogromno premoženje obstoja iz palač, vrtov, posestev, rudnikov ter bančnih podjetij in vse je nakradel ter naropal. Palača, v kateri prebiva, je obdana od vrta, ki je obsežen kakor celo predmestje. Poslopje je opremljeno kar najbolj razkošno. V sprejemni dvorani je koncentriral pred kratkem orhester iz Pariza, ki se je pripeljal iz Francije v Maroko na stroške paše, pred več nego 1000 poslušalci. Glavni podporni steber paše je njegov nečak, kajd v Teluwetu, ki živi tudi zelo potratno. Celih šest mesecev je imel zgoraj opisani paša svojega lastnega brata kot ujetnika, ker mu ni hotel »prodati« oljčnega vrta. Še le potem, ko je bila kupna pogodba podpisana, a nikdar izplačana — je podaril pomilovanja vrednemu svobodo.

Nečega dne je bil poklican k paši neki Mustafa, o katerem so govorili, da ima pet milijonov zlatnikov. Vladar ga je pozval, naj deli z njim zlato premoženje. Nič drugega ni hotel paša od njega. Povabljeni je bil tako nepreudaren, da je odklonil ponudbo in prisegel pred nebom ter zemljo, da nikakor nima toliko premoženja.

Mustafa se ni vrnil na dom celi dve leti; ostal je celi čas kot gost ljubnem paši pri kruhu ter vodi v temni čumnati. Mustafovi sorodniki so se obrnili na francosko vlado za od pomoč in ta je zahtevala od paše to-

zadevna pojasnila. Si-Hadž-Thamie Glawie je odgovoril prostodušno: »Mustafa je radevolje pri meni, ker se mu tukaj dopade. Jaz ga bom gospodom pokazal, ako počakate nekoliko.«

Kmalu se je pokazal Mustafa, lepo umit, počesan in obrit. Brez obotavljanja je izjavil sorodnikom, da mu niti na misel ne pride, da bi zapustil palačo paše. Dobro je znal, ako bi šel s francoskimi uradniki, bi bil že gotovo drugi dan smrtna žrtev od paše najetih morilcev.

Dve leti je čakal paša, da je Mustafa omehčal. Dosegel je svoj cilj. Sedaj živi Mustafa zopet na svojem domu, občuje s pašo prijazno, a preostalo premoženje je pustil prepisati iz previdnosti na ime mogočnega Angleža.

Na tak način bogati paša v Marakešu, njegovemu vzgledu sledi predvsem nečak v Teluwetu, nato mogočnjaki druge vrste, kalifi in kadiji. Radi izsiljevanj, katere uganja mogočni paša na njih, se skušajo odškodovati z roparskimi pohodi nad bogate trgovce in premožnejše kmete. Nikdo se pa temu roparskemu početju ne upira. Marokanec se pač tolaži s tem, da je vse to določeno v naprej in na usodi človeka je izključena vsaka sprememba.

ZA NAŠO DECO

OZDRAVLJENI BOLNIK.

Bogati ljudje imajo kljub svojemu bogastvu včasih tudi vse mogoče težave in bolezni, o katerih, hvala Bogu, revež nič ne ve. Kajti mnogo je takih bolezni, ki ne prihajajo od zraka, ampak izvirajo iz polnih kozarcev in skled, iz mehkih naslonjačev in postelj. To je izkusil tudi bogataš, o katerem hočem tu pripovedovati. Celo dopoldne je sedel v naslonjaču in je pušil tobak, če ni bil prelen, ali pa je gledal skozi okno. Opoldne pa je le jedel kakor mladič in sosedje so čisto ugibali: »Ali je zunaj veter, ali pa naš sosed tako pihča?« Vse popoldne je jedel in pil, zdaj kaj mrzlega, zdaj kaj toplega, brez gladi in brez

Šte naročeni na list NEDELJA

Izhaja vsak teden!

Prinosa vsakokratni nedeljski evangelij in razlago ter druge poučne verske članke, razen tega pa resničen dogodiljaj iz misijonov »Mladostni navihane« — postane redovnik — in mlade zgodbe za deco. Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Še danes si naročite NEDELJO po doplačilu na spodnji naslov: Uprava NEDELJE, Maribor, Slomškov trg 20.

»To hočete storiti,« vpraša Ribi z izzivalnim glasom in s predrznostjo v pogledu.

»Ti še dvomiš nad tem,« reče grof jezen, »ali naj te spomnim na posledice, ki so nastale vsled tvoje nepopisne lahkomišelnosti pri vročitvi obeh pisem. Pojdi, s tem trenutkom si odpuščen iz službe. Moj tajnik ti izplača plačo, ki ti še pripada. Zdaj pa se poberi malopridnež izpred mojih oči, sicer bi se še mogel spozabiti nad teboj.«

»Ne delajte tega, gospod grof,« odvrne Boltazar popolnoma mirno, »morda se boste kesali, da ste odslovili slugo, ki je bil stražar in obenem priča, ko ste uživali sladke ure. Sedaj pa me hočete na ta način plačati.«

»Glej ga, predrzneža,« vzkipi grof ves besen, »ki še hoče groziti. Grom in strela, ali morda misliš na to, da bi izdal moje razmerje do grofice Zrinjske? Prideš prepozno, lopov, Ana Terezija ve ravno vsled zamenjave pisem vse, kar bi sicer ne smela vedeti, pa je odpustila in pozabila vse.«

»No, to pa se je zgodilo naglo,« reče Boltazar s porogljivim nasmehom ter pripomni:

»Sluga Boltazar ve še za druge tajnosti svojega gospoda, ki jih vzame seboj. Ako ostane pri moji odslovitvi, bi mogel skušnjavec, ki je nekda

hotel spremeniti kamen v kruh, tudi papirje spremeniti v pristne cekine.«

Grof Tatenbah ni več slišal teh besed odpuščenega sluga, ki se je hitro odstranil. Grof je poklical strežaja, da ga sleče, nato pa je šel v stransko sobo h kratkemu počitku.

XVI.

Pri vedeževalki.

V desni roki pa ima
Ogledalo iz zlatá,
Pred oči mu ga drži,
Kaže v njem pretekla čna,
Mu v svetlosti jasni spet
Kaže čas prihodnjih let.
Jenko.

Ljudje, ki so rojeni za vladanje in se tega zavedajo, se smatrajo, čim bolj se odmikajo od načel poštenosti, tem bolj za poklicane, da po-teptajo pod svojimi nogami vse, kar se jim postavi nasproti. Ljudje so jim igrači, ki jo vržejo v stran, če hočejo kaj doseči. Svoboda, moč, čast in slava, to so zadnji cilji, po katerih stremijo. Ako v njihovih srcih ni docela zamrli čut za pravico in krepost, se pri njih pojavljajo trenutki, ko si morajo sami reči:

teka, zgolj iz dolgega časa, do večera. Nikoli se ni moglo prav reči, kje konča obed in kje se začne večerja. Po večerji je zlezal v postelj in je bil tako utrujen, kakor da bi bil ves dan kamenje nakladal ali drva cepil. Od takega življenja se je silno odebelil. Do jedi in do spanja ni imel pravega veselja in dolgo časa mu je bilo tako, da ni bil ne prav zdrav in ne prav bolan. Če ga je kdo vprašal, je imel 365 bolezní, namreč vsak dan drugo. Vsi zdravniki v mestu so mu morali svetovati. Polne čebre zdravil je popil in nebroj praškov zavžil, tako da so ga za šalo imenovali dvonogo lekarno. Ali vsa zdravila mu niso nič koristila, ker ni slušal, kar so mu zdravniki naročevali. Rekel je: »Čemu sem bogataš, ako bi moral živeti kakor pes in zdravnik me za moj denar ne bi hotel ozdraviti?« Nazadnje je doznal za zdravnika, ki je stanoval 100 ur daleč proč. Pravili so njemu, da je tako spreten, da bolniki se ozdravijo, če jih samo prav pogleda in smrt je mu izogone, kjer ga le vidi. Do tega zdravilka je dobil zaupanje in mu je pisмено opisal svoje stanje. Zdravnik je kmalu spoznal, kaj mu manjka, namreč ne zdravil, ampak smernosti in gibanja. Misli si je: »Čakaj, tebe bom hitro ozdravil!« Zato mu je pisal:

»Dragi prijatelj!

Hudo je z vami; ali pomagati Vam morem, če hočete slušati. V trebuhu imate hudo zver, namreč zmaja s sedmimi gobci. Z zmajem moram govoriti osebno in zato morate priti k meni. Ali ne smete se voziti, niti jahati na drugem konjičku, kakor na tistem, ki Vam ga izdela čevljar. Drugače pretresete zmaja in odgrize Vam čreva, kar sedem hkratu. — Dalje tudi ne smete večkrat jesti ko dvakrat na dan po en krožnik sočivja, opoldne še pečeno klobasico ter v jutro meseno juho. Če jeste več, tedaj se zmaj odebeli, tako da Vam zaduši jetra in krojač Vam ne bo imel več mnogo primerjati, pač pa mizar. To je moj nasvet. Ako mu ne sledite, ne boste več spomlad slišali peti kukavice. Napravite sedaj, kar Vam je drago!

Ko je bolnik to čital, si je takoj dal mazati škornje in še drugo jutro se je podal peš na pot, kakor mu je to zaukazal zdravnik. Prvi dan je šlo bolj počasi; še polž bi ga bil lahko prehitel. Če ga je kdo pozdravil, mu ni odzdravil, in če je kje lazil kak črviček po poti, tega je pohodil. Pa že drugega in tretjega jutra se mu je zdelo, kakor da pički še niso nikoli tako lepo prepevali kakor danes; rosa se mu je videla tako sveža, trava tako lepo zelena in vsi ljudje, ki jih je srečal, so bili tako prijazni in on sam tudi. Vsako jutro, ko je zapustil svoje prenočišče, je bilo lepše in on je hodil lažje in veselejše. Ko je došel 18. dan v mesto, kjer je bival zdravnik, mu je bilo tako udobno in prijetno pri srcu, da si je mislil: »Nerodno to, da sem baš sedaj ozdravel, ko sem prispel do zdravnika. Če bi mi vsaj malce šumelo po ušesih ali kje trgalo po udih!«

Ko je stopil pred zdravnika, ga je ta prijel za roko in rekel: »Zdaj mi pa vse natančno povejte, kaj Vam je!« Tedaj je odgovoril: Gospod doktor, meni, hvala Bogu, ne manjka nič, in če ste Vi tako zdravi kakor jaz, me bo veselilo!« Zdravnik je rekel: »Dober duh Vam je svetoval, da ste se držali mojega nasveta. Zmaj je poginil. Imate pa še morda kakaga izmed njegovih mladitcev v telesu, zato morate spet peš domov ter dajte doma pridno žagati drva, ko tega nihče ne vidi, in ne jeste več, nego Vam zapove glad. Tedaj mladitci ne bodo mogli dorasti in lahko postanete star mož.« Pri teh besedah se je zdravnik nasmehnil. Bogati tujec pa je rekel: — »Gospod zdravnik, razumem Vas prav dobro in hvaležen Vam bom.« Pozneje se je natančno držal nasveta ter živel 87 let, štiri mesece in deset dni zdrav kakor riba v vodi. Vsako leto je poslal zdravniku kot pozdrav malo vsota denarja.

ROŽA.

1. Krasno razvita, roža cveteča, v moji gredici rasteš rdeča
2. Ti si najlepša moja cvetica, krasna, dehteča cvetja kraljica.
3. Kadar te zjutraj solnce obsije, radosti srce vselej mi bije.
4. Ljuba in draga si mi na svetu, zelo razcvitaj v vsakem se letu.
5. Čuval te bodem vsake nesreče, da mi le kažeš cvetje rdeča.

D. P.

ODEKOD JE LILJA.

Sveti Jožef, Marija in Jezušček so potovali v Egipt. Pot je bil pust in peščen. Jezuščku pride v črveljček drohen kamen, da se je moral sezuti in stopiti na gola tla. Tam, kjer je stala bela Jezuščkova nožica, je pogrnala iz peščene zemlje lepa in neznana cvetlica — bela lilja, znamenje njegove angelske nedolžnosti in čistosti. — Po narodni legendi zapisal Ivan Trdina.

IN POTEK?

Sveti Filip je nekoč došel v mesto, kjer je bila slovita visoka šola. Posetil ga je mladenič, katerega je svetnik poznal že od prej, in mu je pripovedoval z velikim veseljem in prav na dolgo, da so mu starši dovolili študirati. Izbral si je študij prava, prišel v to mesto in sedaj se ne bo strašil nobenega truda, da more svoje učenje prav kmalu in dobro končati. Filip je mladeniča potrpežljivo in prijazno poslušal. Ko je ta končal svoje dolgovozno pripovedovanje, je svetnik vprašal: »No, in potem, ko boš imel študije dokončane, kaj se bo tedaj zgodilo?« — »Tedaj bom postal odvetnik,« je rekel mladenič. »In potem?« je zopet vprašal Filip. »In potem,« je nadaljeval mladi mož, »potem bom vodil razne zamotane in težavne pravde ter bom s svojo zgovornostjo, s svojo marljivostjo in razsodnostjo opozoril ljudi nase. To me bo naredilo slavnim.« — »In potem?« je vprašal svetnik dalje. »In potem,« je rekel mladenič, »in potem mi bodo gotovo poverili kako častno, javno službo. Tudi blaga in denarja mi ne bo manjkalo.« — »In potem?« je hotel vedeti svetnik zopet. »In potem,« je posegel mladenič zopet po besedi, »potem bom v časti in blagostanju imel udobno in čislano življenje. Z mirnostjo bom lahko čakal prijetne in vesele starosti.« — »In potem?« je vprašal svetnik še dalje. »In potem,« je rekel mladenič, »in potem — in potem — potem bom umrl.« Tedaj pa je Filip vprašal s povzdignjenim glasom: »In potem?« Mladenič ni odgovoril. Molče je odšel. Ta zadnji »In potem?« ki mu je kakor strela segel v dušo, mu ni mogel iz spomina. Kmalu nato je zapustil mesto in je sklenil, da bo najprej skrbel za blagor svoje neumrjoče duše.

KOPANJE.

Kopanje je lepo in zdravo, ali paziti je treba. Drži se tehle pravil:

1. Če ne znaš plavati, ne podaj se v globoko vodo. Ne zanesi se pri tem na to, da te bo že kdo izvelel. Morda te baš nihče ne vidi, ko se utapljaš, ali pa si ne upajo za tabo.
2. Izogibaj se vrtincev v vodi. Tam tudi dober plavač komaj uspe.
3. Če si sit, ne hodi v vodo. Kopanje kar po jedi škoduje, lahko ti postane slabo in se ti pripeti nesreča.
4. Ne skači v vodo, kjer natančno ne poznaš, da je dovolj globine. Marsikdo si je že dobil krvavo glavo ali še kaj hujšega.
5. Ne plavaj predolgo, da si vmes dovolj odmora.
6. Ne bodi predolgo v vodi. Če že imaš časa dovolj, solni se vmes, potem pa zopet pojdi za kratko dobo v vodo.

7. Ko nehaš s kopanjem, osuši se dobro. Nikar se moker ne obleči, ker si lahko nakoplješ bolezen.

SMESNICE.

Veselo potovanje. Tone, Ivan in Drago so dobili v dar šotor ter so se v počitnicah podali na potovanje. Po noči so spali zunaj na prostem v svojem šotoru. Vse je bilo lepo, samo če bi ne bilo sitnih komarjev. Dečki so od njih zelo trpeli. Neke noči je zbudil Tone tovariše in, kazoč na par kresnic, ki so zašle v šotor, je rekel: »Jutri se vrnem domov. Zdaj letajo komarji že celo s svetilkami, da nas lažje najdejo. — Tega ne pretrpim.

Ve si pomagati. Tik table z napisom »Ribarenje strogo prepovedano« sedi Janezek, ima na trnku črvička ter pridno lovi ribe. Občinski stražar ga prime: »Ali ne vidiš napisu, da tu ne smeš loviti rib?«

Janezek: »Saj ne lovim rib, učim samo črvička plavati!«

Ni pomoči. Mihec: »Oče, en deček iz mojega razreda je danes rekel, da sem videdi prav tako neumen kakor ti.«

Oče: »No, in kaj si rekel ti?«

Mihec: »Nič, bil je prevelik —.«

Pojasnilo. Prvi deček: »Čemu neki pridejo piščeta iz jajc?«

Drugi deček: »To je vendar jasno — kaj se boje, da jih ne bi z jajci vred skuhal!«

REŠITEV NALOG.

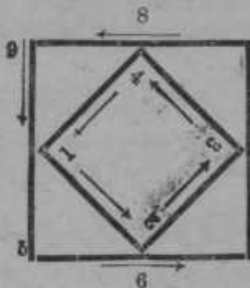
1.

i	e	s	e	n
b	r	a	n	a
b	i	r	m	a
r	e	d	a	r
s	t	e	n	a
l	e	n	u	h
r	o	k	a	v
s	t	o	p	a

2.

G	o	i	o	b
R	o	b	e	c
O	t	r	o	k
B	u	r	j	a

3.

NOVE NALOGE.

1. Dopolni prazne prostore s črkami, ki da do od zgoraj navzdol čitano ima slovenskega pesnika!

t	o		o	i
m	u		e	n
d	r		y	o
m	i		k	a
b	r		z	a
m	i		n	o
t	r		b	a
d	a		e	s

2. Položi na odprtino steklenice vžigalico, ki jo v sredi nalomiš, da tvori pravi kot. Na to vžigalico daj potem novce, ki je manjši od odprtine steklenice. Kako napravimo, da pade novce v steklenico, ne da bi se dotaknili ne novca in ne steklenice?

3. Dvema možema je vsakemu drugače ime; kako se zoveta?

4. Pet mož, pa so štiri duše; kako je to mogoče?